

СВЕТУЛКИ

Вечерен мрак в полето пада,
и лъха вечерна прохлада.
В небето трепнаха звездици,
като запалени свещици.

Шумят житата с плод наляни,
от тих вечерник разлюляни.
Щурци запяха из нивята,
овчари карат си стадата.

Прелитат мънички мушички
над ниви, дворища, горички —
изгасват, светват кат искрици
над изкласилите пшеници.

Дечица, с вдигнати ръчички,
подир светливите мушички
се втурнаха със всичка сила —
да ловят малките светила.

След малко върнаха се всички
с светулки малки във ръчички —
доволни, радостни, засмени,
от светла радост озарени.

Илия Желев

СЪРЕВНОВАНИЕ

Празникът на труда, 1 май, мина. Децата го посрещнаха и изпратиха с радост, песни, игри, смях и обещание да станат още по трудолюбиви и послушни.

Един ден Спас прочете във вестника, че тази година тържествено ще се празнува 2 юний — денят от геройската смърт на славния поет и бунтовник Христо Ботйов.

— Колко е хубаво, че нашето училище се казва на името на този велик човек, — помисли си той. — Само че... не е ли за срам да посрещнем празника в този мръсен, разграден и изоставен училищен двор?